Ч. 44 Второк 25 лютого (9 марта) 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостварх на провинції:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Кретийска запутанина.

Грециї якось не пильно, она не спішить ся з відповідию на вборну ноту держав европейских. Вчера вже повинна була наспіти відповідь, тимчасом в нинїшних депешах нема ще ніякої вісти о тім. За то Туреччина зараз відповіла. Вчера доручено амбасадорам відповідь Порти, а з неї довідуємо ся, що Порта приняла з вдоволенєм постанову держав европейских берегти ненарушимість Туреччини; так само приняла до відомости кроки держав пороблені в Атинах і годить ся в засаді на заведене автономиї на Креті, однакож хотїла би знати, як має та автономія виглядати і готова до дальших переговорів в сїй справі.

Положенє на Креті не змінило ся доси. Грецкий полковник Вассос, командант грецкого войска на Креті, дістав приказ від короля, щоби готов був ставити опір державам. Коло Кандани веде ся дальша борба. Грецкі повстанцї хотїли висадити турецкий форт динамітом у воздух, але то їм не удало ся. Характеристичне дальше і то, що помимо того, що держави европейскі зажадали від Туреччини відкликаня турецкого войска з Крети, в послїдних днях прибуло там в ріжних сторонах кілька нових відділів турецкого войска.

Длячого Греция постановила ставити опір державам і на що она числить, виходить із слїдуючих вістий з Парижа. Із справоздань наспівших з Атин, виходить, що грецке правительство числить напевно на то, що коли Греция не схоче відкликати войска з Крети, а держави будуть змушені взяти ся примусових средств, межи державами настане незгода і концерт европейский розібє ся. Грецке правительство сподіває ся також, що держави европейскі не схотять взяти на себе одвічальности за різню, яка би настала на Креті, скоро би войско грецке звідтам уступило ся. У францусках кругах політичних суть погляди поділені. Одні кажуть, що коли грецке войско уступить ся, то держави вишлють достаточне число свого войска, щоби недопустити до якоїсь різнї, а другі кажуть знов, що коли Греция згодить ся на відкликанє свого войска, то держави европейскі пристануть на то, щоби Грециї продовжити речинець, коли войско єї має уступити, коли тимчасом не прийде до війни на грецко-турецкій граници.

З Константинополя доносять, що стан турецкої фльоти не єсть так злий, як то загально говорять. Турецке міністерство маринарки предложило справозданє, з котрого виходить, що турецка фльота дорівнує морскій силї кождої другорядної держави. То справозданє підписали всї віцеадмірали. Два спротивили ся тому і не хотїли підписати, а міністер маринарки предложив султанови другий рапорт, в котрім каже, що готов обняти команду фльоти.

З Льондону доносять, що грецкий корабель „Сфактерія“ і другі довозять грецкому войску на Креті поживи без перешкоди. Грецкі вояки несуть провіянт через гори і войско грецке єсть вже нинї запровіянтоване на три місяцї.

Бюро Райтера доносить, що грецкий аґент дипльоматичний в Льондонї дістав вже множество письм від людий, котрі заявили готовість вступити яко охотники до грецкого войска. Доси зложено в Льондонї для Грециї на воєнні цїли 12.000 фунтів штерлїнгів.

З руху виборчого.

Польский комітет центральний затвердив кандидатуру дра Витовда Левицкого на пяту курию в окрузї Перемишль-Мостиска Рудки-Самбір-Дрогобич. Др. Леховский зрік ся кандидатури.

З Ясла доносять, що в тамошнім повітї піднесено кандидатуру кн. Павла Сапіги, в наслїдок чого п. Казимир Скшиньский зрік ся своєї кандидатури.

З Щирецкого повіта пишуть нам, що там ставлять в 4-ій куриї кандидатуру п. Василя Нагірного, а в 5-ій куриї Івана Козакевича.

Львів мав вчера нагоду побачити, як можуть виглядати сегорічні вибори. Около першої години в полудне напала товпа молодих людий коло ратуша, де відбувала ся аґітация виборча, на якогось чоловіка, котрий мав купувати голоси і побивши его вела улицями без ніякої перешкоди зі сторони поліциї. Около 4 год. пополудни настала знов коло ратуша бійка, в котрій взяло участь около 20 людий з партиї Брайтера і Козакевича. Ся послїдна партия була сильвійша і побила двох сторон-

---

28)

Послїдний з Могіканів.

(Повість Джемса Фенїмора Купера).

(Дальше)

Глава двайпятьперша.

Мала громадка вийшла була на беріг в тій сторонї краю, котру ще й нинї жителї американьских держав так само не знають як би пустиню арабску або татарскі степи.

Але Соколине Око і Могікани ступали сьміло наперед як мужчини, що привикли до трудів, недостатків та небезпечностий і уміють їх вповнї зносити. Ішли так цїлими годинами, а відтак утомившись довгим маршом розложили ватру і лагодили ся як звичайно до спочинку.

Анґлїйскі офіцири взяли й собі з них примір та поклали ся і спали хоч не конче спокійно але без страху. Коли побудили ся, зачекали, аж ранїшне сонце розбило тумани мраки, висушило сильну росу з ночи, і пустились дальше в дорогу.

Коли уйшли кілька миль, стали кроки полїшука, що ішов попереду, якось повільнїйші і розважнїйші. Він приставав досить часто, приглядає ся уважно деревам, а коли треба було переходити через який потік, то все уважав на то, кілько в нїм води і яка она та чи бистро пливе. Коли сам не міг чого добре зміркувати, то радив ся зараз Могіканів.

При одній такій нагоді тревала нарада довше, як звичайно, а полїшук сказав Менро'ви і Гевардова, в якім они клопотї.

— Коли я побачив, що Гурони, вертаючи домів, пустились на північ — почав він говорити — то я зараз знав, що они побудуть в в долинах межи водами Гудзона і Горікану аж до жерел канадийских рік, котрі ведуть їх як-раз в саму середину францускогo краю. А всеж таки хоч ми тут над самим Скаруном, то ще не побачили ні найменшого слїду їх тропи! Людска натура, бачите, має хиби і може бути, що ми вибрали злу дорогу.

— Нехай Бог боронить! — відозвав ся на то Гевард. — А Ункас не знає на то ніякої ради?

Молодому Могіканови, котрий вже давно живою міною показував по собі, що єму щось лежить на серци, аж очи усьміхнулись з радости на то завізванє до бесїди. Як той олень вибіг він на невеличкий горбик перед ними і урадуваний станув перед купкою сьвіжої землї, котра виглядала так, як би єї лише що недавно нарила якась груба зьвірина.

Всїх очи глянули за єго несподіваним рухом а по тім видко було, що молодцеви щось удало ся.

— Знайшов тропу! — відозвав ся Соколине Око і пустив ся до него. — Таки то правда, що той хлопчиско як на свої лїта, має дуже бистре око і неаби який розум!

— Дивна лиш річ, що він так довго мовчав — запримітив Гевард.

— Дивно було би, як би він був відзивав ся, коли єго нїхто не питав. Нї, нї, Ваші молоді білі, що набирають ся знаня з книжок і можуть виміряти єго по перечитаних листках, уміють так робити, що їх мудрість так само як і їх ноги перебігають батька, але де учителем досьвід, там учить ся ученик цїнити вік і після того єго поважати.

— Дивіть ся! — сказав Ункас показуючи на північ і на полудне, де було виразно видко слїди — „чорний волос“ пішов туди, де мороз!

— Маємо щастє, велике щастє! — сказав на то полїшук. — А ось і ті конї — той Гурон їде собі як білий ґенерал! Чисто з розуму зійшов! Дивіть ся добре, чи не видко де слїдів від колїс — додав він сьміючись, — ану-ж побачимо ще того дурноватого в каритї і то в пору, коли за ним слїдять три пари найлїпших очий з пограничного краю!

Веселість полїшука і дивний успіх їх підприємства, за котрим зробили тепер сорок миль дороги, додали всїм нової відваги і нової надії.

Того самого полудня, коли перейшли через Скарун, прийшли на одно місце, де той Гурон очевидно ставав на спочинок. Недалеко від якогось жерельця лежало недопалене галузє, зараз коло него останки з дичини, а по корчах видко було виразно слїди, що їх недавно конї поскубали. Та дивна річ, що тут нараз слїди урвали ся.

Правда, що слїди кіньских копит було добре видко, але здавало ся, як би они самопас ходили, без ніякої иншої цїли, лиш — от пасли ся. Наконець відшукали Ункас і єго батько познаки, котра коказували, що ті за котрими они шукали мусїли тут лише що недавно бу-

ників Брайтера, якогось друкаря Адамчика і якогось Шубриновича. В тім заколоті знайшов ся случайно якийсь гузар Іван Баран і товпа кинула ся на него. Гузар хотів зразу боронити ся шаблею, але побачивши, що не вдіє нічого, утік в сторону, як до Волоскої церкви, а товпа пустилась за ним. На Курковій улици станула в обороні гузара войскова патруля з недалекої касарні, 12 вояків під командою кадета, а не знаючи що стало ся, арештувала поки що гузара. Товпа стала тогди кидати камінем на войско, а літоґраф Ясіньский хотів вдарити гузара. Вояк, що стеріг гузара, ранив тогди Ясіньского баґнетом в голову. Наконець явила ся полїция і розігнала товпу. Вечером повторились були знову непокої, але вже спокійнїйшої натури.

Новинки.

Львів дня 8-го марта 1897.

— **Нова стация телеґрафу.** Дня 10-го с. м. буде отворена в Конюшкові, повіта брідского, нова стация телеґрафу при тамошнім уряді почтовім.

— **Справа розділу ґенеральної греко-кат. семинариї у Львові** на семинариї епархіяльні, стала поступати вже наперед о стілько, що правительство приспішило плян орґанїзациї. Справа та була тепер предметом нарад всїх трех епископів наших в Перемишли в часї посьвященя Преосьв. епископа Чеховича.

— **Женщини і унїверситет.** Збір професорів фільософічного видїлу на Ягайлоньскім унїверситетї в Кракові ухвалив принимати женщини з ґімназияльним іспитом зрілости на звичайні слухачки. Проект признаня неіспитованим прав надзвичайних слухачок відкинено, тому, що на унїверситет могли би зголошуватись женщини без відповідного наукового підготовленя. Те саме ухвалено і на львівскім унїверситетї. Всї прочі унїверситети в Австриї мають також висказати в тій справі свою гадку.

— **Щеплене свиний** наказало угорске мінїстерство рільництва всїм рільничим товариствам, щоби випробувати винайдений в угорскім бактеріольоґічнім інститутї спосіб против зарази безрог.

— **В Коломиї** залляла повінь низше положені части міста, підмулила кільканайцять домів, завалила кілька і наробила богато иншої шкоди, як приміром в маґазинї соли, де розтопила і забрала соли на 1000 зр.

— **Страшний злочинець.** В Сан Франціско в Америцї зловлено сими днями Юрця Бутлера, котрий в Австралії позбавив житя 14 осіб. Убийник заманював звичайно богатих людий в глубину Австралії під покривкою, що там поможе їм умістити їх капітали в догідних підприємствах копальняних, а коли вже зискав їх довіре, убивав їх, а гроші забирав. По послїднім убийстві завербував ся яко моряк на один корабель під назвищем своєї убитої жертви і утік до Америки, де як сказано, зловлено его.

— **„Моє дорогоцїнне житє“** — під такою написею найдено по помершім віденьскім капіталїстї пачку паперів, призначену для его спадкоємця — лїкаря. Коли пачку отворено, найдено в нїй 3257 рецепт, записаних ріжними славними лїкарями австрийскими, нїмецкими, італїяньскими, французскими і анґлїйскими. Всї лїкарства записані коштували капіталїста 7000 зр.

— **Завзята подорожничка.** Сими днями померла в місцевости Анамоза в державі Айова в Америцї панї Керсон з Бельфасту. Повдовівши 1864 року прибула до Америки з своєю дочкою, аби відвидїти брата в Шікаґо. Брат вскорі потім помер і лишив їй величезний маєток. Она уживала его в той спосіб, що їздила заєдно з Америки до Европи і назад. Їздила звичайно пароходом „Люканїя“ і переїхала Атлянтийский океан нї більше нї менше лише 250 разів. В завіщаню полишила щедрі записи капітанови і офіцирам парохода.

— **Помер** в Перемишли о. Олешкович, лат. крилошанин і капелян епископа Солецкого в 50-тім роцї житя.

Телеграми.

Льондон 8 марта. Держави розбирають тепер проект адміралів в справі поступованя супротив Грециї на Кретї.

Атини 8 марта. Уложено вже відповідь грецкого правительства на зборну ноту держав і король на ню згодив ся. Нинї має она бути доручена послам держав заграничних.

Атини 8 марта. На побережу Епіру стріляли Турки до грецкого корабля і убили двох моряків. Грецка канонїрка дістала приказ удати ся на місце події.

Канеа 8 марта. Адмірали постановили увільнити замкнених в Селїно Турків хоч би силою. Полковник Вассос дістав приказ ставити опір.

Переписка зі всїми і для всїх.

Оповістки.

— Вина медово-овочеві на продаж. Маю на продаж афиняк роблений способом проф. дра Цїсельского з афин і меду без додатку спіритусу, в смаку приятний, дорівнуючий доброті звичайного червоного вина столового, напиток здоровий, котрий може заступити червоне вино особливо тим, що потребують его для скріпленя сил. Продаю до 5 лїтрів по 60 кр. При закупнї 10 лїтрів нараз числю по 55 кр., а понад 10 лїтрів по 50 кр. Висилаю в хороших гуцульских барилках, могучих опісля придати ся до домашного ужитку. Менше як 3 лїтри не висилаю. Маю ще дуже добрий малиняк, ожиняк і ґоґозняк (брушничак); можу однакож служити ними ще лиш о стілько, о скілько стане запасу. Адреса: Климентий Шлем-

---

ти; Чинґачґук повідомив о тім своїм відкритю борзенько своїх товаришів, а коли они ще з ним об тім говорили, привів Ункас з корчів оба конї з поваляною та пірваною упряжию та сїдлами.

З того як конї виглядали, можна було здогадувати ся, що они ходили тут самопас вже кілька днїв.

— Щож нам о тім думати? — спитав Гевард зблїдвівши і оглядаючись, як би побоював ся страшного відгаданя загадки в найблизшій хвили.

— То, що наш похід скінчив ся, і що стоїмо на земли ворога — відповів Соколине Око. — Як би тому падлюцї було пильно, а дівчата не мали коний, щоби чим скорше іти за ним, то може би був взяв з них лиш їх скальпи; але не чуючи неприятеля за собою і маючи жваві конї не рушив їм певно анї волоска з голови. Хто гадає, що навіть такий Минґо готов збиткувати ся над женщиною, винявши хиба в хвили найбільшої скажености, той не знає натури Індиянина та звичаїв в лїсї. Нї, нї, я чув, що француські Індияни зайшли в отсї гори ловити лосів і ми тут коло їх табору. Але тут лиш конї, а Гурони пішли вже дальше; тепер треба відшукати тропу, котрою они пішли з відси.

Моґікани і Соколине око стали тогди ходити доокола, перешукували всю гущавину та корчі а відтак стали тихцем щось радити.

— Тут маємо дїло з чортівскою хитростию! — відозвав ся полїшук глянувши на своїх товаришів, котрі також не знали ради. — Треба Чінґачґуку перешукувати землю пядь за пядию та зачинати від кернички онтам в долинї. Нехай Гурон не величає ся тим перед своїм племенем, що у него така нога, від котрої не лишає ся слїд!

— Даючи примір став полїшук перешукувати кождий камінь, кожду травичку — Моґікани шукали й собі так само пильно, але не могли нїчого відкрити. Наконець удало ся Ункасови відвернути воду в малім, мілкім потоцї, де в поперек поставив малу гать з землї. Ледви що вода убігла, нахилив ся над русло і став дуже уважно приглядати ся. Крик радости сповістив успіх молодого борця. Мала громадка збігла ся борзо до него, а він показав їм слїд від мокасіна на мягкім податливім ґрунтї.

— Той хлопчиско стане славою свого племени! — відозвав ся Соколине Око, котрий з такою увагою приглядав ся слїдови, як би який природослїдник якому ребру з мамута. — Що стане, то певно, та ще й колькою Гуронам в боцї. Та, ба — коли бо то не нога Індиянина; вага спочиває за надто на пятї а пальцї широкі.

Він схилив ся близше до слїду і пізнав наконець, що то слїд Давида, котрий замість чобіт узув мокасіни.

— Аж тепер вже все знаю — сказав він. — Позаяк сьпівак такий чоловік, котрого весь талант лиш в горлї та в ногах, то єму казали іти наперед, всї другі ступали уважно в его великі слїди.

— Але дівчата — перебив єму Гевард.

— Їх несли доти, доки аж їм не здавало ся, що зібють зовсім з тропи тих, котрі би за ними гонили. Я би дав своє горло за то, що на яких сто кроків дальше знайдемо знову слїди хороших маленьких ніжок.

Пустились дальше ідучи потоком і не спускаючи з очий слїду, аж уйшли пів милї, де потік коло великої скали робив колїно. Тут станули і стали розглядати ся, чи Гурони може в сім місци не вийшли з води.

Щасте, що так зробили, бо жвавий і бистроумний Ункас знайшов зараз слїд від ноги на потолоченім мостї. Пустившись в тім напрямі як показував слїд, дійшов до малої гущавини, де слїди показали ся знову такі красні і сьвіжі, як перед тим, заки дійшли були до потока.

— Гм — сказав Соколине Око — то індияньский розум таке придумав і очи білого дали би ся певно затуманити.

— А чи не іти би нам скорше? — спитав Гевард.

— Поволи, поволи! Тропу вже маємо, тепер же треба насамперед все докладно розслїдити. Ось маємо три пари мокасінів і дві маленькі ніжки. Дійстне чудо, що якась людина на таких двох маленьких ніжках може іти в далеку дорогу.

— Мої доньки такі делїкатні, що не видержать таких трудів — сказав Менро споглядаючи з батьківскою любовю і з горем на маленькі слїди — знайдемо нещасливих або омлївших або таки неживих в лїсї!

— Чей нї! — відозвав ся на то Соколине Око. — По тих слїдах не видко нїякої утоми — крок був очевидно легкий і певний. Але учителя сьпіву видко зболїли вже ноги, як то виразно показує его слїд. — Ось тут можете видїти, як він поховзнув ся — а тут також.

Наші приятелї покріпили ся трохи і пустились відтак в дальшу дорогу, і то таким кроком, що Менро і Гевард мусїли ужити всїх своїх сил, щоби не полишитись позаду за Моґіканами і полїщуком.

Позаяк Гурони не старали ся вже затерти або укрити слїдів за собою, то нїяка непевність анї нїякий сумнїв не спиняли поспіху ідучих на здогін за Гуронами. По годинї Соколине Око звільнив крок і як би щось підозрівав, оглядав ся то на сю то на ту сторону, мов би перечував якусь небезпечність. Ба, незадовго таки пристанув і сказав до Моґіканів:

— Я вітрю Гуронів! Поза онтими деревами виглядає вже чисте небо, ми певно недалеко від якогось табору. Чуєш, Чінґачґуку, піди-ко ти правим боком попід горби, ти, Ункасе, лївим попри беріг, а я буду держати ся слїдів. Як би щось стало ся, то закрачемо три рази як ворона. Я видїв як-раз ті птицї, а то також знак, що ми десь недалеко якогось табору.

Гевард держав ся їх проводиря і рад вже був побачити неприятеля, за котрим так пильно і з таким трудом слїдили. Соколине Око попросив его, щоби він зайшов нишком в гущавину край лїса і там чекав на него; він подивить ся тимчасом на якісь підозрілі знаки на другім боцї.

Гевард зробив так і незадовго станув на місци, де єму представив ся так само дивний як і новий вид.

Недалеко від того місця, де стояв, роз-

кевич, в Підгайчиках пос. почта Коломия.

— Печі кафлеві і кафлї на печі виробляє і продає Володимир Стадниченко в Коломиї ул. Колїйна. Також хто би хотів заложити собі робітню кафлїв і навчити ся тії виробляти, навчити ся складати потрібні поливи на кафлї і инші вироби гончарскі, набути потрібні моделї і форми до виробу кафель або купити по приступній цїнї, нехай удасть ся під повисшою адресою. Також хто хоче заложити у себе цегольню, гончарню або вироби дахівок і кафель, а хотів би знати, чи має до того відповідний материял (глину) і потребує поради та інформациї, хто хоче знати, кілько буде коштувати введенє в рух котроїсь із тих галузий промислу глиняного, тому уділяє на жаданє раду і поміч підписаний: *Володимир Стадниченко*, в Коломиї, ул. Колїйна.

І. Б. в Д.: Найлїпші коси виробляють в Стириї, а іменно в місцевостях Мірццушляґ, Кіндберґ і Юденбурґ. Але тї фабрики не продають безпосередно дрібним купцям, лиш гуртівникам. О скілько я розвідав, закуповує тепер в тих фабриках весь виріб віденьский гуртівник, фірма Echinger & Fernau, Wien, Schottenring 6 і звідтам треба би коси спроваджувати. Розуміє ся, що і гуртівник не буде продавати по штуцї або по дві лиш в більшій скількости, отже треба би з гуртівником порозуміти ся, спитати ся его о цїну, по кілько готов нараз висилати і чи не давав би якого опусту. Впрочім віднесїть ся до дра Щасного Сельского, предсїдателя управляючої ради „Народної Торговлї“ у Львові, ул. Академічна ч. 8, а може він подасть яку добру раду. За опізненє вибачайте, бо я сам мусїв насамперед розвідати, як дїло стоїть, а впрочім і не спішив ся, бо се не так пильне дїло. Що-до другої справи то годї з причини технічної. Будьте ласкаві і подайте менї на моє імя свою адресу а порозуміємо ся листовно. — **М. Бор. в Яс. пов. Кос:** Ви пишете: Від кількох років чую, що як би уся утроба посунула ся чи що за лївий клуб, болить за клубом, тисне і болить долї ногою. У нас називають тоє надсада (чи так? — бо не можу добре прочитати Вашого письма; народні назви на всїлякі недуги добре було би знати і длятого просимо виразно їх писати) золотник або порушениця. У нас множество людий бідує і гине на тоє а поради нема нїякої, хиба деякі горнята приставляють до черева. Що то єсть і чи нема ради на тоє? — Отже насамперед скажу, що таку слабість може розпізнати лиш лїкар, коли недужого огляне. Я з Вашого опису можу лиш дещо здогадувати ся і після того Вам дещо сказати. Перш усего кождий чоловік повинен сам себе добре знати (але до того треба науки), бо аж тогди буде знати, що єго болить (не лиш, де болить), буде міг добре розповісти другому і сам собі розумно помагати. Ви мабуть мали на думцї печінку а назвали єї з польска утроба (wątroba); утроба єсть лиш у жінок а по польски називає ся она macica (з польска по руски кажуть також, але розуміє ся, по зле „матиця“). Але досить, що Ви від кількох лїт чуєте, що Вам щось пересунуло ся за лївий клуб. Отже треба знати, що лежить по лївім боцї. Там єсть в тім місци, де послїднї ребра, більше з переду селезїнка, а позаду за нею під крижами, але трохи низше від селезїнки єсть лїва нирка. Отже могла посунути ся лиш або селезїнка або нирка, і длятого єсть у Вас або порушениця селезїнкова або ниркова; що? — то може лиш лїкар сказати і дати на то якусь раду. Розуміє ся, що в такім случаю навіть і лїкареви приходить ся трудно подати якусь раду, бо треба би хиба добирати ся до середини. Коли єсть порушениця ниркова або т. зв. ходяча нирка (частїйше пересуває ся лїва нирка і на ту слабість западають частїйше мужчини як жінки) то лїкар може лекше засунути нирку в єї місце і не давати їй порушувати ся в той спосіб, що каже носити відповідний бандаж (опаску). В однім і другім случаю треба бодай на то зважати, щоби не ходити богато, не їздити, не робити тяжкої роботи, не двигати нїчого, а відтак розмащувати живіт, але треба знати як, бо се найважнїйша річ. Горнят не треба приставляти, бо замість помочи, можна собі ще більше пошкодити. Найлїпше таки удати ся о пораду до лїкаря і робити так, як він скаже. Але треба й то памятати, що й лїкар не відойме рукою такої хороби і треба нераз дуже довго лїчити ся, заким хороба уступить. Чуда нїякий лїкар не докаже. — **Филип Макс. в Устр.:** На Ваше питанє годї Вам що відповісти, бо не можна з него нїчого не то зрозуміти, але хоч би лиш здогадати ся. — **С. Х. з Раков.:** Паспорт мусите взяти в своїм старостві; стемпель 1 зр. і там мусите ставити ся особисто. Також мусите і на то зважати, чи не буде якої войскової перешкоди. Відтак мусите післати пашпорт до російского консуляту до відимациї і зажадати присланя его собі за почтовою послїплатою такси відимацийної. Без віза консуля на паспортї не перепустять. Консулят у Львові при ул. Калїчій ріг Цитадельної. На границї ревідують пашпорт і річи. Длятого не забирайте з собою нїяких книжок, бо що найменше сконфіскують їх, які би й не були, хоч би й по хіньски писанї. На російскій коморі засада: чого ревізор „не понимає“ то конфіскує. Також не беріть нїяких нових річий, бо або скажуть грубо оплатити, або також сконфіскують. З Підволочиск до Києва коштує зелїзниця третою клясою 5 до 6 рублїв; докладно не можу сказати, бо може в чім змінило ся. В готели в Києві зараз Вам відберуть паспорт і занесуть на полїцию, а може й Вас покличуть та спитають за чим Ви приїхали і до кого. З відтам до нас не везїть лиш тютюну і папіросів, бо за тим шукають і лиш то конфіскують, більше нїчого за металеві вироби як н. пр. самовари, за чай і т. п. кажуть платити мито. — **Із. Бел. в С.:** Число лїт служби учительскої може й буде знижене, бо справа була вже порушена в соймі, але коли і як, нинї ще годї сказати. Бо і дотичного внесеня не полагоджено. Треба щоби учителї домагали ся того у відповідній дорозї. Нехай би хоч не довго треба служити до емеритури, коли вже платня мала. — (Дальші відповіди пізнїйше).

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок анї карт кореспонденцийних до відповіди).

ширяла ся ріка в мале озеро, а перед тим жолобом спадала вода таким спокійним і рівним водоспадом, що скорше можна би було погадати, що то дїло людскої руки, як дїло природи. Може яких сто землянок стояло над берегом сего ставу, а навіть і в нїм, мов би вода прибула і їх затопила.

По круглих кришах, зроблених знаменито для охорони від непогоди, було видко більше старанности і оглядности, як по звичайних тимчасових хатах місцевих жителїв.

Гевард гадав зразу, що то якесь опустїле село, але незадовго побачив, як якісь сотворіня стали нїби рачки лазити по земли. Кілька чорних голов виставило ся із землянок і нараз зароїло ся на тім місци від таких самих сотворінь, але они забігали до землянок і вибігали з них так борзо, що годї було їм лїпше придивити ся. Від тої непонятної їх рухливости взяв его страх і він як-раз хотів вже пробовати чи не закраче так, як ворона, коли щось зашелестїло недалеко від него і звернув свою увагу в ту сторону.

Молодий мужчина аж поступив ся взад, коли не дальше як на двіста кроків від себе побачив якогось Індиянина; але хвиля спокійного погляду переконала его, що его ще нїхто не добачив. Той Індиянин, бачите, придивляв ся селу так само як і Гевард. Виразу его лиця під якоюсь дивовижно помальованою маскою годї було добачити; Гевардови здавало ся лиш, що по тім чоловіцї видко більше якусь задумчивість, як дикість. Голову мав обголену аж по сам чуб скальповий, а в нїм було кілька соколиних пер. Мав на собі на опашки калїковий[1]) плащ, а під сподом сорочку, котрої рукави служили єму замість штанів.

Ноги, до половини голї, були подрапані терном, а стопи вкривали мокасини з медвежої шкіри.

Аж ось Соколине Око підсунув ся осторожно до Геварда, котрий чим скорше шепнув до него:

— Ви правду казали — тут якись табор, а ось стоїть навіть якийсь дикун.

— Гм — відозвав ся на то Соколине Око, і як би занепокоєний такою несподїванкою подив ся на того якогось дивного чоловіка — то не Гурон, та й взагалї не з канадийских племен! А всеж-таки по его одежи видко, що обрабував якогось білого. Здається також, що не має нїякої зброї при собі.

— Нї, не було би нам чого бояти ся его хиба лиш того, що зворохобить цїле своє село, скоро нас побачить.

Полїщук споглянув якось недовірчиво на молодого мужчину, а відтак розсьміяв ся тихо але сердечно, як то було его звичаєм.

— Своє село! — повторив він. — Ну, не спускайте-ж его з ока, а я полїзу поза онті корчі і зловлю его живцем.

За хвильку опісля підсував ся він як гадина і встав поволи та осторожно аж тогди, коли був від того дикуна лиш на кілька кроків.

В тій же хвили стало щось сильно плескати у водї і Гевард побачив, як може яких сто чорних сотворінь поскакало у воду.

Дикун витягнув голову, мов би з якоюсь безглуздою цїкавостию придивляв ся тому, що дїяло ся в ставі В тій же хвили витягнув Соколине Око свою руку понад него, але відтак без видимої причини взяв єї чим скорше назад і замість вхопити свою жертву за горло, вдарив єї легко по плечи і відозвав ся:

— А то що, друже? Чи не хочете ви бобрів учити сьпівати?

— Чому би нї? У них таки справдї великий розум.

— Можна собі легко уявити здивоване Геварда. Індияни перекинули ся нараз четвероножними зьвірятами, а той, котрого він мав за небезпечного ворога, показав ся его вірним приятелем Давидом Гометом. Поява его викликала тілько надїї що-до сестер, що Гевард вискочив в сїй хвили із своєї криївки та прибіг до обох приятелїв.

(Дальше буде).

[1]) Калїко (назва взята від міста Калькути), значить бавовняне, мальоване полотно.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1896, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Підволочиск	5.55	2·06	—	—	9·30	10·45	—
Підвол. з Підз.	6·08	2·19	—	—	9·48	11·12	—
Черновець	6·10	—	—	10·15	2·45	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·25	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·15	—	—	—
Мушини на Тарнів	8·40	11·00	—	4·40	—	6·45[1]	—
Гребенова [2])	—	—	—	—	9·35	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	5·22	9·35	3·05	7·22
Зимної Води [4])	—	—	—	—	3·29	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	1·20	—	—
Брухович [6])	—	—	—	—	3·20	—	—
Янова [7])	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Янова	—	—	—	9.45[8]	1·05[9]	3·00[10]	6·25[8]

[1]) Від 1 червня до 30 вересня. [2]) Від 10 липня до 31 серпня. [3]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [6]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [7]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня кождого дня. [8]) Від 16 червня до 31 серпня що день. [9]) Від 16 червня до 31 серпня в недїлї і сьвята. [10]) Від 16 червня до 31 серпня в тиждневі дни.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

За редакцию відповідає: [illegible]

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.